

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114206058
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5114206058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajove, v právnej veci žalobkyne: V. B., rod. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W. č. XXX/X, XXX XX T. C., právne zastúpená Mgr. Zuzanou Karkoovou, advokátkou so sídlom F. F. č. XX, XXX XX D., proti žalovanému: V. S., nar. XX.X.XXXX, bytom N. K. č. XXX, XXX XX B., právne zastúpený JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom so sídlom N. V.. T.. M.. X, XXX XX D., v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/59/2014-219 zo dňa 24.09.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov vyporiadal nasledovne. Súd vyporiadal majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje fotoaparát zn. Sony v sume 16,74 Eur, a do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje televízor zn. Samsung p550, prenosný DVD prehrávač zn. Sony, nerezová chladnička zn. Electrolux, biela látková sedacia súprava Cosmo + taburetka, kuchynská linka z drevotriesky v prevedení imitácie dreva hnedej farby s antikorovými madlami, notebook zn. Acer, sklokeramická varná doska zn. Hotpointariston KEC 647B, vstavaná rúra zn. MORA MB 3101 FX, kuchynský robot s misou, červený vysávač zn. Zelmer, čierny vysokolesklý konferenčný stolík 110x110cm. Na vyrovnanie podielu z vyporiadaného BSM bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2 115,56 Eur, a to do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni a žalovanému v celom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe zhodných tvrdení strán a vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že počas trvania manželstva sporové strany do BSM nadobudli hnuiteľné veci, ktoré boli uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Všeobecná hodnota všetkých nadobudnutých vecí bola ustálená znaleckým posudkom. Ustanovený znalec pri určení všeobecnej hodnoty vychádzal zo zásady, podľa ktorej je určujúci stav vecí v čase zániku BSM, pričom treba vychádzať z cien zodpovedajúcich cenám v čase vyporiadania, proti znaleckému posudku nevzniesli strany žiadne námietky. Súd hnuiteľné veci, ktoré v čase vyporiadania existovali, v hodnotách ako boli v priebehu konania ustálené znaleckým dokazovaním, prikázal do vlastníctva žalobkyne a žalovaného tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom vychádzal zo zhodných návrhov sporových strán, z ich účelného využitia vzhľadom na charakter vecí a u ktorej zo strán sa predmetné veci nachádzajú.

3. Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané a medzi stranami ani nebolo sporné, že počas trvania manželstva vznikol stranám spoločný záväzok vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42620228509007 uzavretej so spoločnosťou CETELEM, a.s., ktorý ku dňu rozvodu manželstva k XX.XX.XXXX predstavoval celkovú sumu 2.932,09 Eur a tento po zániku manželstva dňa 27.5.2013 vyplatila v celej výške žalobkyňa a na uvedenú zmluvu vyplatila totožného dňa aj sumu 706,32 Eur za sankčné poplatky, spolu teda po zániku manželstva na predmetný záväzok voči spoločnosti CETELEM, a.s. vyplatila sumu 3638,41 Eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že po zániku manželstva bola žalobkyni V. R. dňa 18.6.2015 vyplatená suma 1 173 Eur, na základe rozsudku súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, pričom z uvedených rozsudkov vyplýva, že ide o spoločnú pohľadávku sporových strán, ktorá vznikla počas trvania ich manželstva. Uvedenú sumu treba zahrnúť do BSM a vyporiadať, pritom však nie je potrebné aby povinnosť strany túto sumu do spoločného majetku nahradiť bola vyslovená výrokom rozsudku. Aplikujúc na zistený skutkový stav veci vyššie uvedené základné zásady vyporiadania BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka súd určil celkovú masu BSM sumou 2 910,57 Eur (hnutelné veci 1 737,37 Eur + vyplatená spoločná pohľadávka v sume 1 173,20 Eur). Každá zo sporových strán má nárok na polovicu tejto hodnoty, čo predstavuje sumu 1 455,29 Eur. Žalobkyni získala veci do výlučného vlastníctva v hodnote 1 189,94 Eur (Fotoatarát + finančné prostriedky 1 173,20 Eur). Žalovanému boli prikázané veci do výlučného vlastníctva v hodnote 1 720,63 Eur. Žalobkyňa získala v porovnaní s hodnotou polovice masy BSM menej o 265,35 Eur. Žalovaný získal v porovnaní s hodnotou polovice masy BSM viac o 265,35 Eur. Tento rozdiel v sume 265,35 Eur je potrebné považovať za peňažnú hodnotu, ktorú by bol žalovaný povinný z titulu vyporiadaného majetku vyplatiť žalobkyni. K uvedenému je však potrebné zohľadniť dlhy. Žalobkyňa vyplatila na spoločný dlh voči spoločnosti CETELEM, a.s. po zániku manželstva sumu 3 638,41 Eur, vyplatila tak celú sumu spoločného dlhu. Každá zo sporových strán by mala zaplatiť 1 zo spoločného dlhu, t.j. v sume 1819,21 Eur. Žalobkyňa teda vyplatila o 1 819,21 Eur viac. Potom pri zohľadnení tejto sumy by mal žalovaný zaplatiť celkovo na vyrovnanie podielu žalobkyni sumu 2 115,56 Eur (265,35 + 1819,21), ktorú je potrebné považovať za peňažnú hodnotu, ktorú je povinný žalovaný z titulu vyporiadaného majetku vyplatiť žalobkyni. Pokiaľ žalobkyňa žiadala pri vyporiadaní zohľadniť spoločný dlh vo výške 3327,48 Eur z titulu dlhu na kreditnej karte VISA vydanéj ku kartovému účtu č. XXXXXXXX voči veriteľovi C., a.s., ktorý vyplatila po zániku manželstva súd na tento dlh neprihliadal, nakoľko nemal za preukázané, že išlo o spoločný dlh sporových strán, pričom dôkazné bremeno toto preukázať bolo na žalobkyni. Listinné dôkazné prostriedky predložené žalobkyňou túto žalobkyňou tvrdenú skutočnosť podľa okresného súdu nepreukázali.

4. V konaní bola medzi stranami sporná všeobecná hodnota hnutelných vecí, na zistenie ktorej bolo nariadené znalecké dokazovanie, znalcovi bolo priznané znalečné vo výške 602,35 Eur, ktoré bolo hradené čiastočne zo zálohy zloženej žalovaným v sume 250 Eur a v časti 352,35 Eur z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu. Súd preto priznal štátu v zmysle ust. 259 CSP nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni a žalovanému, ktoré v konaní platil v celom rozsahu.

5. Proti rozsudku okresného súdu podala žalobkyňa odvolanie voči výroku týkajúceho sa výšky povinnosti žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu na vyrovnanie podielu z vyporiadavaného BSM, ako aj voči výroku o náhrade trov konania priznanej štátu voči žalobkyni. Odvolacími dôvodmi sú dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 os. 1 písm. h) CSP t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa svoje odvolanie odôvodňuje nasledujúco. Súd v bode 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že súdom ustanovený znalec Ing. R. Naništa v znaleckom posudku č. 22016 stanovil všeobecnú hodnotu hnutelných elektronických zariadení ku dňu 31.12.2012 v sume spolu 1.289,15 Eur a v znaleckom posudku č. 32016 hodnotu hnutelných vecí - bytového zariadenia ku dňu 31.12.2012 sumou 1.814,72 Eur t.j. spolu 3.203,87 Eur. V bode 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však súd pri určení hodnoty celkovej masy BSM bez ďalšieho zdôvodnenia pracoval s hodnotou hnutelných vecí 1.737,37 Eur, čo podstatne ovplyvnilo konečné vyporiadanie BSM, najmä čo sa týka sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu z vyporiadavaného BSM. Keďže hnutelné veci od zániku BSM do jeho vyporiadania užíval vždy ten z bývalých manželov, ktorému boli súdom prikázané do výlučného vlastníctva, súd mal pri vyporiadaní BSM pracovať so všeobecnou hodnotou hnutelnosti v čase zániku BSM a nie s hodnotou zohľadňujúcou ich opotrebenie. Súd v bode 15. odôvodnenia

napadnutého rozsudku uvádza, že žalobkyňa svojím podaním zo dňa 01.08.2018 žiadala vylúčiť z vypořádania BSM drevenú manželskú posteľ z laminovanej dtk krémovej farby ako vec neexistentnú. Žalobkyňa vo svojom podaní nežiadala o vylúčenie tejto hnutelnosti z masy BSM, ale navrhovala zmenu žalobného návrhu v nadväznosti na skutočnosť, že žalovaný predmetnú posteľ zlikvidoval, a teda už neexistuje, a preto ju nemožno prikázať do výlučného vlastníctva niektorej zo sporových strán. V zmysle bodu 18. a 30 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd v rámci vypořádania BSM sporových strán do masy BSM zahrnul spoločnú pohľadávku sporových strán predstavujúcu finančný nárok vo výške 1.173 Eur priznaný žalobkyni voči V. S. a B. S. rozsudkom OS Žilina č. 18C 108/2013-229 v spojení s rozsudkom KS Žilina č. 6Co 753/2014 zo dňa 15.04.2015. Z odôvodnenia rozsudku OS Žilina č. 18C 108/2013-229 je zrejmé, že žalovaný nielenže nevystupoval na strane žalobcov, ale ako svedok sa aktívne snažil žalobkyňou uplatnený nárok poprieť, to výpoveďou ktorá bola dokonca zjavne účelovo upravená a jednotlivými tvrdeniami si odporujúca. Podľa žalobkyne súd v rámci rozhodovacieho procesu nesprávne postupoval, keď pri vypořádaní BSM sporových strán neaplikoval ust. § 150 OZ tretia veta t.j. že pri vypořádaní BSM sa prihliadne o.i. na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, v dôsledku čoho nezohľadnil, že o nadobudnutie majetkového práva voči V. S. a B. S. sa pričínila výlučne žalobkyňa, čo vyplýva u obsahu bodu 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ako vyplýva z bodu 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd pri vypořádaní BSM nezaradil do pasív BSM záväzok na kreditnej karte VISA vydanéj ku kartovému účtu číslo XXXXXXXX voči veriteľovi C. a.s. a ani nezohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa po zániku BSM sporových strán predmetný záväzok zvýšený o sankčné poplatky na sumu 3.327,48 Eur uhradila v celom rozsahu sama zo svojich výlučných prostriedkov. Podľa názoru súdu tento nemal preukázané, že išlo o spoločný dlh manželov. Dňa 19.05.2016 boli súdu doručené listinné dôkazné prostriedky preukazujúce, že záväzok na kreditnej karte VISA vydanéj ku kartovému účtu číslo XXXXXXXX voči veriteľovi C., a.s. vznikol za trvania BSM sporových strán. Jednalo sa o kópiu potvrdenia o prevzatí a aktivácii platobnej karty č. XXXX XXXX XXX XXXX neskôr označovanej č. XXXX **** XXXX zo dňa 29.03.2011 a Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluvy o karte), z ktorého vyplýva, že vydaním dotknutej VISA karty bol poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver. Skutočnosť, že k vydaniu danej platobnej karty, a teda poskytnutiu úveru, došlo za trvania manželstva účastníkov konania, dokladuje aj potvrdenie C., a.s. o úhrade úveru zo dňa 27.08.2013, ktoré žalobkyňa súdu predložila spolu s návrhom na začatie súdneho konania dňa 21.02.2014. Toto potvrdenie preukazuje sumy úhrad realizované v prospech tejto karty za účelom splácania poskytnutého úveru počas trvania zmluvného vzťahu s C., a.s. datovaného počnúc dňom 29.03.2011. Počas súdneho konania žalovaný nepoprel existenciu a okamih poskytnutia úveru vydaním označenej VISA karty. Jeho procesná obrana spočívala v tvrdení, že nemal vedomosť o uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluvy o karte), nebol jej účastníkom, a preto tento záväzok netvorí masu BSM. Nikdy sa však neplatnosti tohto právneho úkonu relevantným spôsobom nedomáhal. Podľa ust. § 145 ods. 1 a 2 OZ bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že súd nesprávne postupoval, keď záväzok na kreditnej karte VISA vydanéj ku kartovému účtu číslo XXXXXXXX voči veriteľovi C., a.s. nepočítal do masy BSM. Taktiež došlo k pochybeniu, keď súd neaplikoval ust. § 150 OZ, podľa ktorého každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, v danom prípade aby sa žalobkyni uhradila suma 327,48 Eur, ktorou predmetný záväzok zaplatila zo svojich výlučných prostriedkov. Súd napadnutým rozhodnutím priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni a žalovanému v celom rozsahu, čo odôvodnil v bode 36. odôvodnenia, čo odôvodnil aplikovaním ust. § 259 CSP. Súd takto postupoval napriek tomu, že žalobkyni bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Vychádzajúc z hore uvedeného žalobkyňa konajúcemu súdu navrhuje, aby po vykonanom dokazovaní v zmysle ust. § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil v časti výroku týkajúcej sa výšky povinnosti žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu na vyrovnanie podielu z vypořádavaného BSM tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu z vypořádavaného BSM sumu 5.092,12, Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v časti výroku týkajúcej sa priznaného nároku štátu na náhradu trov konania tak, že súd priznáva štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 50% a voči žalobkyni súd štátu nárok na náhradu trov konania nepriznáva, alebo, aby v zmysle ust. § 389 CSP v spojení s ust. § 391 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj žalovaný. Žalovaný uvádza nasledovné vady: neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný ďalej uvádza, že na ohliadke nehnuteľností na mieste samom, ktorá sa uskutočnila dňa 22.10.2014 súdnemu znalcovi namietal, že predmetom masy BSM nie je kuchynská linka a Sklokeramická varná doska zn. ELEKTROLUX ER 36233X, pretože sú zabudované v bytovej jednotke - bývalej garáži, ktorú vlastní jeho rodičia. Potvrzuje to: „Záznam z ohliadky hnutelných vecí nachádzajúcich sa v B., N. K. konanej dňa 22.10.2014 vo veci 7C/59/2014“, ktorý sa nachádza, ako príloha v: „Znalecký posudok č. 32016“, ktorý vypracoval znaleck Ing. Radoslav Naništa, C. XX, XXX XX V.. Uvedené rozporoval aj na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 23.05.2016 keď ho zákonná sudkyňa vypočúvala k tejto veci. Jeho právny zástupca na pojednávaní, ktoré sa konalo na OS Žilina dňa 22.08.2018 žiadal uvedené veci vylúčiť z masy BSM, ale zákonná sudkyňa mu na to povedala, že ona sa s tým v rozsudku vysporiada. Potvrzuje to CD nahrávka. Dňa 04.10.2018 bol jeho právny zástupca nazrieť do predmetného spisu a dal si prefotiť Iné podanie... zo dňa 01.08.2018, kde žalobkyňa navrhuje zmenu žalobného návrhu tak, že hnutelné veci prikázať do jeho výlučného vlastníctva a on mal žalobkyni zaplatiť 5092,12 Eur. V pôvodnej žalobe je uvedené aby jej zaplatil 6240,19 Eur. Okresný súd o uvedenom návrhu žalobkyni nerozhodol, či ho pripúšťa, alebo nie, nerozhodol ani o rozdiel 6240,19 Eur-5092,12Eur=1148,07 Eur. Žalovaný preto namietal, že okresný súd mu nedal možnosť vyjadriť sa k podaniu žalobkyne Iné podanie, nemohol proti nemu namietat, že tam nie je zahrnutý fotoaparát, a k doplatku 5092,12 Eur, pretože nakoniec mu súd prisúdil zaplatiť 2115,56 Eur. Taktiež žalovaný poukazuje na to, že okresný súd pochybil, ak v rozsudku nerozhodol o tom, že nerozhodol o rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 6240,19 Eur, súdom priznanou sumou 2115,56 Eur=4124,63 Eur, to znamená, že súd mal o zvyšku rozhodnúť tak, že v tejto časti mal žalobu zamietnuť a jemu mal priznať trovy konania. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 22.8.2018 jeho právny zástupca navrhol súdu na vykonanie dokazovania, t. j. oboznámením sa so zápisnicou o pojednávaní zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 18C/108/2013, kde je na strane 9 a 10 zaprotokolovaná výpoveď Q. R., ktorý potvrdil, že jeho sestra - žalobkyňa zobrala pôžičku a dala mu 30.000 Sk. Preto žiadal aby toto bolo odpočítané z pôžičky od CETELEMU. Okresný súd sa uvedeným návrhom a dôkazom nezaoberal a nevysporiadal, čo považuje za jeho pochybenie. Okresný súd Žilina o jeho návrhoch, dôkazoch a argumentoch nekonal a nerozhodoval. V otázke nároku na náhradu trov konania sa žalovaný nestotožňuje s názorom okresného súdu, pričom uvádza, že v tomto konaní mal podstatný úspech, pretože žalobkyňa v pôvodnom žalobnom návrhu žiadala za hnutelné veci a predmetné pôžičky, ktoré boli predmetom BSM doplatiť 6 240,19 Eur, ale sú jej priznal iba 2 115,56 Eur, čo je iba jedna tretina. Pokiaľ žalobkyňa svojím návrhom pôvodný žalobný návrh zmenila, potom mal súd vo zvyšku nad 2115,56 Eur konanie zastaviť a jemu podľa §256 CSP priznať trovy konania. Ak okresný súd nerozhodol o zmene žalobného návrhu, nerozhodol o rozdiel pôvodného žalobného návrhu oproti zmene, ktorá bola urobená Iným podaním, potom takýto rozsudok nie je preskúmateľný odvolacím súdom. Za napísanie odvolania si žalovaný uplatňuje trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 100%. S poukázaním na uvedené a v súlade s §389 CSP navrhuje odvolaciemu súdu, t. j. Krajskému súdu v Žiline aby rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 24.09.2018, sp. zn.: 7C/59/2014-219 zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Ďalej žiada, aby súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni vo výške 100%.

7. K podanému odvolaniu žalobkyne sa žalovaný vyjadril nasledovne. Na vyjadrenie žalovanej ohľadom toho, že súd pri určení hodnoty celkovej masy BSM bez ďalšieho zdôvodnenia pracoval s hodnotou hnutelných vecí 1737,37 Eur, čo podstatne ovplyvnilo konečné vyriadenie BSM, najmä čo sa týka sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu z vyriadenia BSM, uvádza, že toto tvrdenie žalobkyne nie je pravdivé, pretože hnutelné veci, ktoré súd vo výroku napadnutého rozsudku priznal žalovanému do výlučného vlastníctva neužíval, nakoľko býva a pracuje v P.. Podľa žalobkyne súd v rámci rozhodovacieho procesu nesprávne postupoval, keď pri vyriadení BSM sporových strán neaplikoval ust. §150 OZ tretia veta, t. j. že pri vyriadení BSM sa prihliadne o. i. na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, v dôsledku čoho nezohľadnil, že o nadobudnutie majetkového práva voči V. S. a B. S. sa pričínila výlučne žalobkyňa. Žalovaný k uvedenému tvrdeniu žalobkyne uvádza, že on a žalobkyňa spoločne za jeho rodičov splácali úver, ale oni za nich platili energie a inkaso za bývanie v ich bytovej jednotke rodičov, ktorá je vybudovaná v bývalej garáži, ktorú vlastníli rodičia. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že vypovedal proti nej. Z výroku napadnutého rozsudku vyplýva, že by mal za vyrovnanie podielu z vyriadeného BSM žalobkyni

zaplatiť sumu 2115,56 Eur, ale to nie je pravda, pretože podľa jeho výpočtu je to 2090,50 Eur, čo potvrdzuje nasledovný výpočet. Nábytok podľa ZP č. 32016 : 1090 Eur: 2 =545 Eur, Elektronika podľa ZP č. 22016: 646,55 Eur:2=323,27 Eur, Pôžička CETELEM: 3638,41 Eur:2=1819,20 Eur, Spolu: 2687,47 Eur. Od sumy 2687,47 Eur je potrebné odpočítať polovicu toho čo žalobkyňa dostala od V. S., t. j. 1173,20 Eur:2=586,60 Eur. Potom je nasledovný výpočet: 2687,47 Eur-586,60 Eur=2100,87 Eur. Zo sumy 2100,87 Eur je potrebné odpočítať polovicu ceny fotoaparátu (16,74 Eur:2=8,37 Eur), pretože ho má žalobkyňa a jej bol súdom prisúdený do výlučného vlastníctva. Výpočet je nasledovný: 2100,87 Eur-8,37 Eur=2092,50 Eur. To znamená, že vo výroku napadnutého rozsudku mal byť jeho doplatok žalobkyni vo výške 2092,50 Eur a nie 2115,56 Eur, ako uviedol súd. Čo sa týka záväzku z kreditnej karty VISA, žalovaný s tvrdením žalobkyne nesúhlasí, pričom sa stotožňuje s názorom okresného súdu, pričom uvádza, že žalobkyňa v predmetnom konaní relevantným spôsobom nepreukázala listinným dôkazmi svoje tvrdenie i napriek tomu, že dôkazné bremeno bolo na jej strane. Na pojednávaní v tejto veci, ktoré sa konalo dňa 23.05.2016 na otázku jeho právneho zástupcu, či má vedomosť o nejakej pôžičke, ktorú si zobrala žalobkyňa v C. uviedol, že nie. To znamená, že Žalobkyňa si zobrala uvedenú pôžičku bez jeho vedomia a súhlasu a to na splatenie svojich dlhov. Žalovaný si za napísanie tohto vyjadrenia uplatňujem trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 100%. Žalovaný navrhuje krajskému súdu rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 24.09.2018, sp. zn.: 7C/59/2014-219 zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Ďalej žiada, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni vo výške 100%.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

13. Odvolací súd nad rámec spomenutého uvádza, že ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré hovorí o zásadách vyporiadania BSM je svojou širokou formuláciou a exemplifikatívnym výpočtom zásad, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní BSM, súdom umožňuje, aby majetkové vzťahy manželov k spoločnému majetku upravili čo najspravodlivejšie v súlade s dobrými mravmi, so záujmami manželov i ich maloletých detí. Súd pri vyporiadaní BSM môžu teda odstrániť tvrdosti zákona, ku ktorým by inak mohlo dôjsť pri strohom použití § 143 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie nemá len

kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Pri vyporiadaní je preto veľmi dôležité určiť správne ceny jednotlivých vecí i hodnotu celého majetku.

14. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok. To však neznamená, že pri vyporiadaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Preto sa na tie výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku alebo ak na to nie sú iné mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada (môže ísť napr. o plnenie vyživovacej povinnosti). Naproti tomu by sa malo uhradiť to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok. Pri určovaní výšky náhrady toho, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok, sa prihliadne na zníženú (redukovanú) hodnotu vecí (napr. v dôsledku jej spoločného užívania) pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva.

15. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva by mali byť medzi účastníkov rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti ich podielov. V niektorých prípadoch však taký postup nie je účelný. V takom prípade nemožno vylúčiť, aby veci boli prikázané len jednému manželovi a aby, ak je ich hodnota vyššia, než jeho podiel na spoločnom majetku - mu bola uložená povinnosť tento rozdiel vyrovnáť druhému manželovi v peniazoch.

16. Ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli, a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako jednu polovicu), môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil to, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu. (R 22/1991).

17. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu na základe všetkých výpovedí a tvrdení strán, všetkých vykonaných dôkazov, pri zohľadnení všetkých aktív a pasív, ktoré patrili do BSM. Za účelom určenia hodnoty vecí patriacich do BSM súd vychádzal zo sumy určenej znaleckým posudkom. Znalecké dokazovanie vo vzťahu k určeniu hodnoty hnuiteľných vecí, tvoriacich BSM, bolo vykonané v potrebnom a dostatočnom rozsahu a neboli voči nemu vznesené žiadne námietky. Po zohľadnení všetkých vyššie spomenutých dôkazov okresný súd postupoval správne pri určení masy BSM a pri jej následnom delení medzi žalobkyňu a žalovaného za dodržania všetkých zásad obsiahnutých v Občianskom zákonníku vzťahujúcich sa na vyporiadanie BSM. Rozhodnutie okresného súdu je preto vecne správne a dodržiava všetky základné zásady ako sú právo na spravodlivý súdny proces, právo na rovnosť zbraní (kontradiktórnosť konania), právo na spravodlivé rozhodnutie vo veci pri zachovaní účelu konania a záujmov všetkých strán.

18. Odvolací súd rovnako za vecne správne považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobkyne a žalovaného uhradiť trovy štátu. V prvoinštančnom konaní bola medzi stranami sporná všeobecná hodnota hnuiteľných vecí, na zistenie ktorej bolo nariadené znalecké dokazovanie, znalcovi bolo priznané znalečné vo výške 602,35 Eur, ktoré bolo hrazené čiastočne zo zálohy zloženej žalovaným v sume 250 Eur a v časti 352,35 Eur z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu. Súd tak preto správne preto priznal štátu v zmysle ust. 259 CSP nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi a žalovanému, ktoré v konaní platil v celom rozsahu.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, vychádzajúc pri svojom rozhodnutí z predmetu konania a povahy súdneho konania, keďže bolo v záujme oboch strán, aby bolo ich bezpodielové spoluvlastníctvo po rozvoде vyporiadané, pričom vzhľadom na rozsah vyporiadania na oboch stranách nemožno v danom prípade hovoriť o prevažnom úspechu jednej či druhej strany.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)